

SISÄLLYSLUETTELO

Varhainen kuva Augustinuksesta (tyhjä sivu ja kuvasivu)	1
Kansisivut	2–3
Kääntäjän esipuhe	4
Sisällysluettelo	5–7
Lyhenteet	8
Lähteet, käännöksiä ja kirjallisuutta	9–12
Augustinus, Jumalan valtio, De Civitate Dei:	
Kirja XI,1	13
<i>Johdanto teoksen toiseen osaan, kirjoihin 11– 22. Palautetaan lukijan mieleen, että Jumalan Valtio -teoksen tarkoitus ja päämäärä on käsitellä kahta hallintoa, taivaallista ja maallista. Jumalan valtio -teoksen kirjat 11– 22 tulevat käsittelemään aihetta Jumalan hallinnon näkökulmasta, kun edellisen osan kirjat 1– 10 erittelivät pääosin pakanallisen antiikin ihmisperäisiä uskontoja.</i>	
Kirja XI,2	16
<i>Jumalan tuntemisesta: Hänen käsittämistään kukaan ei saavuta, paitsi Jumalan ja ihmisen Välimiehen avulla, ihmisen Jeesuksen Kristuksen kautta.</i>	
Kirja XI,3	18
<i>Kanonisten Kirjoitusten auktoriteetista, jonka Jumalan Pyhä Henki on niille luonut.</i>	
Kirja XI,4	19
<i>Maailman luomiseen liittyy aika. Silti Jumala ei luonut maailmaa ikään kuin uudesta ajatuksesta, ikään kuin olisi tehnyt jotakin, mitä hänen aivoituksissaan ei ennen ollut. Kuinka tämä ja usko sielun autuuteen liittyvät Jumalan tahdon muuttumattomuuteen.</i>	
Kirja XI,5	22
<i>Määrättömän pitkät ajat ennen maailman luomista ovat yhtä mahdottomia kuin määrättömät alueet luodun maailman ulkopuolella.</i>	
Kirja XI,6	24
<i>Maailman luominen ja sen luomisen aika kuuluvat yhteen niin, ettei toista voi panna toisen edelle.</i>	
Kirja XI,7	25
<i>Ensimmäisten luomispäivien laadusta, josta opetetaan, että niillä päivillä oli ilta ja aamu ennen kuin aurinko syntyi.</i>	
Kirja XI,8	27
<i>Sen Jumalan levon merkitys, joka lepo seurasi Jumalan kuuden päivän töitä seitsemäntenä päivänä.</i>	
Kirja XI,9	28
<i>Mitä Raamatun perusteella tulee ajatella enkelten luomisesta ja heidän autuutensa perusteesta.</i>	
Kirja XI,10	31
<i>Pyhän Kolminaisuuden, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen, olemuksen yksinkertaisuudesta, kun Hänen olemuksessaan ei ole itse olemus yksi asia ja sen laatu toinen, vaan molemmat ovat sama asia.</i>	
Kirja XI,11	34

Olivatko ehkä nekin henget, jotka luomisensa jälkeen eivät pysyneet totuudessa, osallisina aluksi siitä autuudesta ja ikuisuudesta, joista pyhät enkelit ovat nauttineet luomisestaan alkaen?

Kirja XI,12 36

Vertailua autuuden tiloista ihmisissä paratiisissa ennen syntiin lankeamista ja pyhissä nykyään ennen uskon voittopalkintonsa saavuttamista.

Kirja XI,13 37

Olivatko kaikki enkelit luodut ominaisiksi samaan autuuteen niin, etteivät ne, jotka lankesivat, voineet tietää, että tulevat lankeamaan; ja näiden rikkoneiden kukistumisen jälkeen, ne, jotka olivat pysyneet totuudessa, saavuttivat ennaltatietämisen siitä, että tulevat kestämaan totuudessa iäisesti.

Kirja XI,14 39

Millaisen ilmaisun lajilla Kristus sanoo Saatanasta: "Saatan ei seisonut totuudessa, koska totuus ei ole hänessä."

Kirja XI,15 40

Minkä alusta asti ja miten Saatan teki syntiä tuon lauseen mukaan: "Alusta asti Saatan tekee syntiä."

Kirja XI,16 42

Erotukset luotujen olentojen eri kehitystasoissa, joita arvioidaan luonnon laadun, hyödyn, nautinnon ja oikeudenmukaisuuden kannalta.

Kirja XI,17 43

Pahuudesta johtuva turmeltuneisuus ei ole itse luonto, vaan vastoin luontoa. Syy synteihin luontoa vastaan ei ole Luojassa, vaan tahdossa. Jumala on jo edeltä nähnyt sen, kuinka hän on käyttävä hyvin jopa pahuuttakin.

Kirja XI,18 44

Aikakausien kauneus korostuu Jumalan kaitselmuksessa hyvän ja pahan vastakohtaisuuksienkin kautta, kuten vastakohta-asettelu koristaa runoa.

Kirja XI,19 45

Mitä merkitsevät sanat: "Jumala kutsui valkeuden päiväksi ja pimeyden yöksi, ja erotti valkeuden pimeydestä (Gen. 1:4–5; 14).

Kirja XI,20 46

Minkä pimeyden Jumala hyväksyy tai on hyväksymättä erotettuaan sen valkeudesta (Gen. 1:4; 14–18).

Kirja XI,21 47

Jumalan tietäminen ja tahtominen ovat muuttumattomia ja iankaikkisia. Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hyvyytensä, tietonsa ja tahtomisensa näkyvät juuri sellaisina, kuin ne ovat hänen teoissaan sanansa kautta. Mitkä ovat kolme tärkeintä luomisesta tiedettävää asiaa.

Kirja XI,22 50

Manikealaisten väärät käsitykset Jumalasta, Jumalan toimimisesta vastustaessaan paha, sekä pahan ainoasta alkuperästä; Jumalan luomien luontojen oikeista ja vääristä käytöistä, ja Jumalan toimimisesta vastakohtien kautta ja avulla.

Kirja XI,23 52

Origineen opin virhe ja syyllisyys, hänen, manikealaisten ynnä muiden filosofien harhoja maailman luomisen syystä.

XI,24 54
Opetus pyhästä Kolminaisuudesta. Pyhän Kolminaisuuden ilmeneminen Jumalan luomissanoissa ja edelleen luomakunnassaan ja pyhiensä yhteisössä.

Kirja XI,25 56
Mihin kolmeen alueeseen filosofia klassisesti jakaantuu, ja mihinkä seikkoihin tämä jako perustuu. Ihmisen syntyperäinen laatu, opillinen sivistys ja käytännön kokemus tavoitteiden osatekijöinä. Mitä asioita on käytettävä asiallisesti hyväksemme ja mistä terveellisesti nautittava. Mihin viisaus ja rakkaus perustuvat.

Kirja XI,26 58
Jumalan kuva ihmisessä (vrt. Gen. 1:27). Akateemikkojen skeptisyydestä. Kuinka varmaa on autuutemme verrattuna olemassaoloomme.

Kirja XI,27 60
Olemassaolostamme ja tietämisestämme, sekä kummankin näiden rakastamisestamme.

Kirja XI,28 62
Pitäisikö meidän rakastaa itse sitä rakkautta, jolla rakastamme olemassaoloomme ja tietämistämme, jouduttaaksemme sillä rakkaudella enemmän lähestymistämme Kolminaisuuteen.

Kirja XI,29 64
Kolmiyhteinen Jumala tunsu itse jumaluudessaan pyhien enkeleittensä luomisen syyt ja periaatteet, jotka tunnemme selkeämmin heidän Luojaansa perusperiaatteista, peitetymmin taas luomistaan enkeleistä.

Kirja XI,30 66
Luku kuusi Jumalan luomistöiden täydellisyyteen viittaajana, luvun kokonaislukuina jakaantuvien jako-osien summa on täsmälleen kuusi.

Kirja XI,31 68
Seitsemännestä päivästä, jossa suljetaan suosioomme Jumalan täyteys, Jumalan lepo ja pyhittäminen.

Kirja XI,32 70
Niiden mielipiteistä, jotka tahtovat pitää enkeleiden luomista aikaisempaan kuin maailman luominen, kun heidän mielipiteistään löytyy hyvä opetus Kolmiyhteisyydestä luomiskertomuksen alkusanoissa.

Kirja XI,33 72
Kahdesta eri suuntiin kääntyneistä ja erilaisista enkeleiden yhteisöistä, jotka ymmärretään hyvin sopivasti ilmoitetuiksi Genesiksessä valkeuden ja pimeyden nimityksillä, kuten vanhurskaita ja syntisiä Uusi Testamentti nimittää.

Kirja XI,34 74
Siitä, että muutammat arvelevat enkelit ilmoitetuiksi taivaanvahvuuden luomisen yhteydessä vesien erottamisen nimissä, kun vedet erotettiin taivaanvahvuuden yläpuolelle. Eräät arvelevat, ettei vesiä ole voitu luoda sen yläpuolelle. Enkeleiden osa on alku ja johdanto ihmisten asioille.

Indeksi Raamatun kohdista 75

Tila merkinnöille 77